

JEDNOU ZASLECHNEŠ ODPOVĚĎ

scénář k rozhlasové reportáži

pro Příběhy našich sousedů zpracovaly: Michaela Slavětínská, Barbora Štanclová a Alena Vašourková pod vedením Mgr. Markéty Ketnerové

MÍŠA: Hned na začátku s musíme k něčemu přiznat. Když nás paní učitelka Ketnerová přizvala k účasti na projektu Příběhy našich sousedů, s tím, že má domluveného skvělého pamětníka, nepochybovaly jsme o tom.

BÁRA: Když jsme si o panu profesorovi Pavlu Švandovi začaly sbírat první informace a číst jeho fejetony, které napsal například pro Český rozhlas nebo se pokoušely pochopit pro nás zatím zřejmě nepochopitelné básně, musely jsme uznat, že paní učitelka vybrala dobře.

ÁJA: Poznaly jsme vzdělaného, inteligentního, kreativního, ve všech ohledech zajímavého člověka. Ale opravdu zajímat nás to začalo až ve chvíli, kdy paní učitelka řekla, že jí pan Švanda zachránil život.

VŠECHNY: Jak jako zachránil život???

MARKÉTA: Když mi v prvním ročníku na JAMU řekl, že bych si měla psát deník. To jsem přesně potřebovala. Denně si na nějaký čas sednout do klidu, vzít tužku a papír a v tichu si utřídit myšlenky. Podívat se uplynulé události z jiné perspektivy. Hledat i jiná řešení, než ta co mě napadla v přívalu emocí či afektu. Dělam to dodnes. Jsem díky tomu klidnější, smířlivější, pokornější a trpělivější.

MÍŠA: A jako ztělesněný klid nám připadal i básník, spisovatel a profesor Pavel Švanda. Jeho vyprávění o životě bylo poutavé, místy napínavé, jindy humorné, ale odvyprávěné s takovým zvláštním milým klidem, který se přenesl i na nás.

ÁJA: Protože co si budeme povídat, byly jsme z natáčení hodně nervózní.

----- Hudební předěl -----

BÁRA: Nechceme vám tady vyprávět životopis pana profesora Švandy, ten si můžete najít na internetu. Jeho knihy si můžete půjčit v knihovně. Jeho fejetony poslechnout v archivu Českého rozhlasu.

MÍŠA: Spíš se s vámi chceme podělit o to, co nás z jeho životního příběhu nebo z jeho díla zaujalo. A že jsme se díky setkání s ním i něco naučily. Už alespoň matně tušíme, kdo byl Jiří Kuběna, Ludvík Kundera, Mikuláš Medek nebo Viola Fišerová.

ÁJA: Už třeba víme, co je to dadaismus. Ten se na základkách fakt neučí. Pan profesor se o něm zmínil, když vzpomínal na 50. léta.

NAHRÁVKA: 13:57 Ona ta doba byla docela jako krutá a taky bizarní a docela jako já bych řekl i dadaistická.

BÁRA: Když jsme pak nahrávku ve škole znovu poslouchaly, paní učitelka nám spoustu věcí dovysvětlila. Takže teď už víme, co to spojení znamená. Stručně a jasně, byl to hustě šilenej mazec.

----- Hudební předěl -----

MÍŠA: Mě potěšilo zjištění, že maturita z matematiky byla děs vždycky.

NAHRÁVKA: 14:44 Nevím už co, ale dostal jsem otázku z matematiky a v tý jsem teda plaval. Dokonale. Ale nějak mě procpali.

----- Hudební předěl -----

ÁJA: Když chtěl jít Pavel Švanda studovat na JAMU, protože ho zajímalo divadlo a zkoušel psát divadelní hry, maminka mu to nedovolila.

NAHRÁVKA: 17:03 Ty moje pokusy za nic nestály, ale výhoda byla v tom, že jsem tenkrát načetl kde co z divadelní literatury, což se mi potom po letech hodilo. Ale moje maminka byla rezolutní žena a pravila: „Ke komediantům nikdy!“

ÁJA: Nakonec pan Švanda JAMU přece jenom navštěvoval. Od roku 1992 jako profesor. Přednášel zde třeba Typologii evropského filmu nebo Dějiny eseje.

-----Hudební předěl-----

BÁRA: Za své protirežimní postoje, za své otevřené přihlášení se ke křesťanským hodnotám a ideálům, za styky s režimu nepohodlnými lidmi, nemohl Pavel Švanda dále pracovat jako redaktor Hosta do domu a vystřídal řadu dělnických profesí.

NAHRÁVKA: 26:40 Nezáleží na tom, kde jsi, ale záleží na tom, kdo jsi. Nezáleží na tom, co děláš, ale záleží na tom, co z toho uděláš. To znamená jaksi, ať jsem dělal, co jsem dělal, vždycky jsem se do toho hleděl opřít.

-----Hudební předěl-----

MÍŠA: Na závěr jsme od pana profesora Pavla Švandy dostaly i moudrou radu do života.

NAHRÁVKA: 40:10 Řekl bych, že život je o trpělivosti. Jednak musím mít trpělivost sám se sebou a se svými náladama, musím mít trpělivost sám se sebou, abych zjistil, co chci a co můžu, a musím mít trpělivost i s lidima okolo sebe. To je to základní, ale to je taky možná to nejtěžší.

KONEC